

XII. De strijd in het Land van Maas en Waal

Van de bruggen over het Maas-Waalkanaal bleef alleen die bij Heumen in Duitse handen. De Duitse commandant verzuimde door te stoten naar Grave. Op de avond van 10 mei trok het restant van de Groep Maas-Waal achter de Maas-Waalstelling terug.

niet vóór middernacht doorschreden werd.¹ Dat de groep Maas-Waal dat gepresteerd zou hebben indien ze inderdaad gevechtscontacten met de vijand had, is onwaarschijnlijk. 'Zou deze krachtig zijn nagedrongen, dan zou het strikt opvolgen van het bevel', aldus weer Nierstrasz, 'vermoedelijk vernietiging van de groep Maas-Waal ten gevolge hebben gehad'² – maar gelukkig: de Duitsers lieten de groep min of meer aan haar lot over. De terugtocht werd weinig gehinderd – hij nam niettemin een vrij verward karakter aan. Sommige eenheden vergat men te waarschuwen, andere kregen onoordeelkundig gekozen terugtochtroutes voorgeschreven; tot overmaat van ramp werd bij Druten aan de Waal waar de meeste troepen binnen de Maas-Waalstelling moesten komen, de aspergeversperring door zenuwachtige militairen te vroeg gesloten, zodat wat er aan auto's en ander omvangrijk materieel aankwam, niet meer passeren kon en in brand gestoken moest worden.³

De verdediging van het Maas-Waalkanaal had zeventien gesneuvelden geverg'd, van wie er vijftien bij de brug te Heumen vielen.⁴

¹ A.v., p. 57. ² A.v., p. 67. ³ A.v., p. 58–62. ⁴ A.v., p. 71.